

ادامه از صفحه اول

بازگشت دیرهنگام به سیاست افزایش سود سپرده‌ها

در این میدان نیز هزینه اجرای این سیاست را جامعه مستاجر کشور که متأسفانه به‌سرعت در حال رشد است، پرداخت. با کاهش سود سپرده‌ها، مالکان دیگر تمایلی به دریافت ودیعه بیشتر نداشتند و ترجیح می‌دادند مستاجرانشان ودیعه کمتر و اجاره ماهانه بیشتری بپردازند. در واقع متولیان امور بانکی کشور هیچ‌گاه به ضرورت جداکردن بازار سپرده‌های کوچک و سپرده‌های بزرگ نیندیشیدند. با این جداسازی، اثر منفی سیاست کاهش سود سپرده‌ها نمی‌توانست دامن‌گیر مستاجران شود. گفتنی است بی‌توجهی به ضرورت جداسازی بازار سپرده‌های کوچک و بزرگ در موقعیتی دیگر هم ظاهر شد و هزینه‌ای گزاف به کشور تحمیل کرد. در زمستان سال ۹۶ به دنبال رسانه‌ای شدن پرونده مؤسسات مالی و اعتباری غیرمجاز، سپرده‌گذاران این مؤسسات که سرمایه خود را در خطر می‌دیدند، با برخی تحریکات دست به تجمع‌ها و اعتراض‌های خیابانی زدند. بانک مرکزی در آن ایام با ورود به‌موقع به میدان می‌توانست صف سپرده‌گذاران کوچک و بزرگ را از هم جدا کند. با دادن اطمینان به سپرده‌گذاران کوچک در مورد بازگشت سپرده‌هایشان که حجم مطالباتشان سهم اندکی از کل سپرده‌ها بود، فرصت غوغاسالاری از صاحبان کم‌شمار سپرده‌های بزرگ که پشت صف انبوه سپرده‌گذاران کوچک پنهان می‌شدند، گرفته می‌شد؛ اما مدیران بانک تا آنجا تعلل کردند که دولت مجبور به پذیرش تعهد بسیار بزرگ‌تری بشود. با مرور تجربیات گذشته می‌توان با قاطعیت ادعا کرد که متولیان امور بانکی و اقتصاد کشور هرگز تصویرروشنی از ابعاد «پدیده سپرده‌گذاری» و ارتباطات پیچیده آن با جنبه‌های مختلف اقتصاد کشور نداشته‌اند و نه میدان سیاست‌گذاری با اتکا بر ذهنیات خود و در واقعیت‌های اقتصاد، با این پدیده برخوردی احساسی و شعاری داشته‌اند. به‌عنوان نمونه، گویی این سؤال که «مناسب‌ترین میدان برای استفاده از پس‌اندازهای مردمی به‌ویژه پس‌اندازهای طبقه متوسط جامعه چیست؟» برای متولیان مطرح نشده و پاسخی برای آن مدنظرشان نبوده است؛ زیرا اگر با این رویکرد به موضوع سپرده‌های مردمی توجه می‌شد، این تلاش می‌کردند بین گزینه‌های مختلف پیش‌روی صاحبان نقدینگی، اعم از خرید و ذخیره‌سازی ارز، خرید املاک و مستغلات، سپرده‌گذاری در بانک‌ها و مؤسسات مالی مجاز، سرمایه‌گذاری در بورس و… تمایز قائل شده و به‌جای تشویق گروه‌هایی که گزینه مخرب را انتخاب می‌کنند، به حمایت از گزینه‌های بهتر و کم‌ضررتر به اقتصاد کشور اقدام می‌کردند. در این صورت، آنان در همان قدم اول درمی‌یافتند که باید از سپرده‌گذاری حمایت کنند تا سیل خروشان نقدینگی به سمت گزینه‌های مخربی مانند دلارهای خانگی یا تشدید تقاضای سفته‌بازانه در بازار املاک و مستغلات و سپس بازار خودرو نرود. پیشنهادی که در گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس مطرح شده، شاید متولیان امر را متوجه اشتباهی راهبردی که در چند دهه مرتکب شده‌اند، کند و در نتیجه چندان جدی گرفته نشود؛ باین‌حال به باور نگارنده، توجه کارشناسان و تحلیلگران به این نکته ظرفیت را باید به فال نیک گرفت و آن را همچون سرآغاز نگرش واقع‌بینانه به اقتصاد ستود.

به‌دنبال سند «لازم‌الاجرا»ی امنیت قضائی

در نتیجه به مذاقه در سند مزبور می‌توان این انتظار را داشت که اگر برای نقض مقررات این سند، ضمانات اجرای کافی وجود داشته باشد و همچنین برای محقق شدن آن امکانات لازم ایجاد شود، سندی متقن و معتبری است و باید این دو بال ضمانات اجرا» و «مقدار امکانات، ملحق و ملحق به سند مزبور باشد.

روح‌اله نفعی: نزدیکی ایام انتخابات، زمان مطرح‌شدن نام‌های احتمالی اعضای کابینه آینده هر کدام از نامزدهاست. این دوره البته یکی از نامزدها رئیس‌جمهور مستقر است و در نتیجه مثل یک نامزد عادی، فهرست‌های بلند گزینه‌های احتمالی در کار نیستند. اما از روی رابطه رئیس‌جمهور با اعضای کابینه فعلی‌اش و نیز نام‌هایی که به عنوان گزینه‌های احتمالی جایگزینی در صورت کنار رفتن هر کدام مطرح شده‌اند، می‌توان حدس‌وگمان‌هایی روی این‌نام‌ها داشت. در کارزار جو بایدن اما هم نام‌های اعضای کارزار و نمایندگان بایدن در فعالیت‌های انتخاباتی مطرح است و هم گفت‌وگوهای پشت‌پرده‌ای که به رسانه‌های آمریکا راه می‌یابند. با بررسی این گمانه‌زنی‌ها، مروری داشته‌ایم بر چهره‌هایی که در کابینه احتمالی آینده ایالات متحده، متولیان سیاست‌های دولت بعدی در قبال ایران خواهند شد.

ریاست‌جمهوری: جو بایدن

اولین نامی که باید در بررسی رابطه آینده دولت احتمالی بایدن با ایران بررسی شود، خود رئیس‌جمهور است. بایدن به عنوان معاون اول یساراک اوباما، رئیس‌جمهور دموکرات پیشین، خود را تا حد زیادی میراث‌دار رئیس سابق خود می‌داند و در سیاست خارجی نیز تا حد زیادی مواضع مشابه او را دنبال خواهد کرد. این طبعاً شامل یکی از پروژه‌های اصلی سیاست خارجی دولت اوباما، یعنی توافق هسته‌ای ایران نیز خواهد شد. او در کارزارش، چه در مرحله مقدماتی و چه در مرحله اصلی، بارها رویکرد ترامپ دراین‌باره را هدف انتقاد قرار داده است و گفته به دنبال بازگشت به برجام خواهد بود. البته بسیاری از تحلیلگران آمریکایی و نیز ایرانی، در این میان گمانه‌زنی می‌کنند که توفیق خارجی دولت اوباما، یعنی توافق هسته‌ای ایران نیز به دنبال امتیازگرفتن از ایران برای بازگشت به این توافق و مذاکره دوباره باشد. اما حتی در حالت وقوع چنین سناریویی، بایدن مانند اوباما از موضع رئیس‌جمهوری وارد گفت‌وگوها خواهد شد که واقعاً تصمیم دارد به توافقی دست پیدا کند و این در تقابل با رویکرد درهم، مبهم و پرتناقض دولت ترامپ در قبال احتمال مذاکره با ایران، گزینه‌ای واقعی پیش‌روی دیپلمات‌های ایرانی خواهد گذاشت. خالی از لطف نیست که اشاره شود رئیس دستگاه دیپلماسی ایران که لاقال ژانویه ۲۰۲۱ تا خرداد ۱۴۰۰ مسئول تعامل با خارجی‌ها خواهد بود، سابقه تعامل شخصی با بایدن دارد. اخیراً در شبکه‌های اجتماعی، ویدئویی از جلسه طرح شد با بایدن مربوط به سال ۹۴، یعنی در دوران اوباما منتشر شده است. در این جلسه از ظرف سؤال می‌شود آیا آشنایی و سابقه تعامل با اعضای دولت آمریکا دارد یا خیر. ظرفیت پاسخ می‌گوید در دوران حضورش در سازمان ملل، با برخی سناتورها و مقامات دیدار و گفت‌وگوهای مکرر و آشنایی‌هایی داشته است که آنها بعدتر وارد دولت شده‌اند. یکی از آن مقامات، سناتور سابق و معاون اول رئیس‌جمهور آن زمان آمریکا، یعنی جو بایدن معرفی می‌شود.

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

نگاهی به کابینه احتمالی دولت بایدن و ترامپ

ایران و آمریکای ۲۰۲۱

پیت بوتچج: سفیر آمریکا در سازمان ملل

بوتچج نیز مانند بسیاری از رقبایش در انتخابات مقدماتی دموکرات‌ها برای ریاست‌جمهوری، منتقد اقدامات آمریکا در قبال ایران و برجام بود. او که خود سابقه نظامی دارد، علاوه بر نقد‌هایش به رویکرد ترامپ در قبال توافق هسته‌ای، مشخصاً تصمیم ترامپ برای ترور سردار سلیمانی در عراق را نیز به نقد کشید و معتقد بود ترامپ بررسی‌های لازم را برای پیش‌نیا‌ها و تبعات اقدام به ترور یک فرمانده نظامی خارجی انجام نداده بوده است.

رئیس‌جمهور: دونالد ترامپ

مواضع ترامپ در قبال ایران به همان اندازه که واضح است، مبهم است. او به‌عنوان رئیس‌جمهور آمریکا، حدوداً چهار سال و پیش از آن به‌عنوان کاندیداً نامزد، حدود یک سال درباره ایران حرف زده است؛ اما گستره گزینه‌های احتمالی که از حرف‌های او برداشت شده‌اند، از یک توافق تمام‌عیار که در آن همه امتیازها به ایران داده شود تا کلیدخوردن یک جنگ چندین‌ساله با ایران متغیر بوده‌اند. او از طرفی به مسئولان دولت ایران فحاشی می‌کند و از طرفی روحانی را دوست‌داشتنی می‌خواند. از طرفی می‌گوید ایرانی‌ها هستند که البته تا حدی هم با توصیه جان کری، نمی‌خواهند با آمریکا مذاکره کنند و از طرفی تأکید می‌کند که ایرانی‌ها با تمام توان خواستار مذاکره با او هستند. رهبر و وزیر خارجه ایران را تحریم می‌کند اما از تلاش برای تعامل با ایران می‌گوید. ایران را بابت هر اقدامی به واکنش جری تهدید می‌کند اما خوددراش از اقدام نظامی در بزرگانهایی مثل ماجرای نفتکش‌ها یا پهپاد آمریکایی و فقدان واکنشش در موقعیت‌های مختلف از عوامل پایان حضور جان بولتون در سمت مشاور امنیت ملی او می‌شود.

باز، این تحلیلگران سناریوهایی پیش‌بینی کرده‌اند که اگر ترامپ پیروز انتخابات شود، در قبال ایران بررسی خواهند شد. به‌طور خلاصه این سناریوها در این نگاه خلاصه می‌شوند: ایران، اروپا، چین، روسیه و بقیه کسانی که موضوع به آنها مربوط است، بخش زیادی از دولت ترامپ را به صبر گذرانده‌اند تا با خروج احتمالی ترامپ از دولت، با نفر بعدی کارشان با آمریکا را پی بگیرند. مطرح‌شدن گزینه‌ای آشنا و سابقه‌ی مشخص مثل بایدن این نگاه را تشدید کرده است اما حتی در اوایل دوران ترامپ نیز گفته می‌شد رویکرد اروپایی‌ها با آمریکای ترامپ مثل رویکرد کشورها با بریتانیای دوران «پادشاه دیوانه» جرج سوم است: صبر کنیم تا برود. همین‌جا باید اشاره کرد که همه شواهد تا اینجا حاکی از این هستند که این محاسبه، چندان هم بیجا نبوده است. رقیب ترامپ در نظرسنجی‌های انتخاباتی با اختلاف زیادی از ترامپ پیش است و حتی اگر نتیجه نهایی، دو برابر آنچه در ۲۰۱۶ رخ داد با نظرسنجی‌های فعلی فاصله داشته باشد، باز هم بایدن خواهد توانست پیروز شود. نیمه دیگر این لیست، یعنی لیست گزینه‌های بایدن تا حد زیادی کُرت و بزرگی نام‌هایش را مدیون همین تصویر است که بایدن از حالا در حال آماده‌سازی کابینه‌اش است، تا حدی که خبر رسید کارزار بایدن ناچار شده به چهره‌های دموکرات هشدار دهد قبلیه رقابت برای کابینه را پایین بکشد تا شدت تلاش‌ها در این زمینه، مزاحم کارزار ریاست‌جمهوری نشود.

درصورتی‌که انتخابات برگزار شود و ترامپ «نرود»، همه ناچار به تعامل جدی‌تر با او خواهند شد و البته هیچ‌کدام، شامل ایران، در زمینه‌های مختلف نمی‌توانند چهار سال دیگر را در همین وضعیت تعلیق بگذرانند تا چه می‌شود. اروپایی‌ها احتمالاً مقاومت خود در مقابل رویکرد ترامپ در قبال ایران را از سطح فعلی هم بسیار کمتر خواهند کرد. دولتمردان ایران ممکن است تصمیم بگیرند و همین ترامپ تعامل با تقابل جدی‌تری را پیش بگیرند و ممکن هم هست با ضربه ادامه‌کار ترامپ به برجام، دولت روحانی از معادله خارج شود و این‌بار انتخابات ایران باشد که برای ادامه کار بقیه منتظرش شوند.

وزارت خارجه: مایک پمپئو، رابرت اوبرین، استیو منوچین، ریچارد کرنل، مارکو روبیو، تام کاتن، استیون بائگن

این فهرست طولانی البته تا حد زیادی محصول گمانه‌زنی‌ها تا همین چند ماه پیش درباره کناره‌گیری پمپئو از وزارت خارجه و ورود او به رقابت سنا برای ایالت کانزاس است. زمانی که میچ مک‌کانل، رهبر جمهوری‌خواهان سنا با تمام توان به دنبال اقناع پمپئو بود و حتی خبر رسید که خود ترامپ هم با این کار موافق است، زمه‌ها برای جایگزین احتمالی پمپئو هم تشدید شد.

در حال حاضر اما همه نشانه‌ها حاکی از این هستند

که در صورت ادامه کار ترامپ مشکلی برای ادامه حضور در وزارت خارجه ندارد. او از جمله نزدیک‌ترین چهره‌ها به ترامپ است و در کارزار انتخاباتی نیز برخلاف روال معمول، در خدمت تلاش برای انتخاب دوباره ترامپ بوده است. تا جایی که حتی در یک سفر خارجی برای دیدار با مقامات اسرائیل، ویدئویی برای حمایت از ترامپ منتشر کند و بابت این کار به نقض قانون متهم شود. پمپئو که پیش از انتصاب به این سمت سابقه‌ای در زمینه سیاست خارجی و دیپلماسی نداشته است، تماماً تابع نگاه ترامپ در این زمینه است و در نتیجه، انتصاب او به معنای ادامه روند مطلوب ترامپ در قبال ایران خواهد بود.

در احتمال نه‌چندان بالای کناررفتن پمپئو، سه نام واضح اعضای فعلی دولت ترامپ، در میان گزینه‌های جانشینی او هستند. رابرت اوبرین، مشاور امنیت ملی فعلی ترامپ، به همخوانی رویکردش با رئیس‌جمهور شناخته شده است و از این لحاظ گزینه خوبی برای ترامپ خواهد بود. هرچند سابقه انگش برای کسب تأییدیه در کنگره مشکل‌ساز خواهد شد. استیو منوچین، به اندازه پمپئو اما همراه و هم‌نظر ترامپ بوده است و از جمله معدود منصوبان اولیه ترامپ است که هنوز از دولت او خارج نشده. او به عنوان مجری تحریم‌ها علیه ایران، دیگر گزینه جانشینی پمپئو به حساب می‌آید. استیون بائگن، از معاونان وزارت خارجه نیز از جمله نام‌هایی است که برای جانشینی پمپئو مطرح شده و هم‌نظرین امتیاز او حفظ ثبات در روند کار وزارت خارجه به خاطر ارتقای او از سمتی در همین نهاد به تصدی بالاترین جایگاه است.

در میان گزینه‌های خارج از فهرست، سناتور تام کاتن از آرکانزا و سناتور روبیو از فلوریدا مطرح هستند. کاتن با مواضع تندتوتیزی که علیه ایران و مشخصاً مقامات ایران داشته است، در سال ۲۰۱۶ نیز گزینه ورود به کابینه ترامپ محسوب می‌شود. این سناتور جوان از جمله کسانی بود که در دوران اوباما به ایران پیام می‌داد نباید روی توافق با اوباما حساب کند، چون حزب او در صورت گرفتن قدرت، همه‌چیز را به هم خواهد زد. روبیو، به اندازه کاتن در موضع‌گیری علیه ایران فعال نبوده است اما او نیز کم‌وبیش مواضعی همانند کاتن در قبال ایران دارد. ریچارد کرنل، گزینه احتمالی این جایگاه، سفیر سابق آمریکا در آلمان که مدتی در دولت ترامپ سمتی امنیتی هم داشت، در مخالفت با برجام و حمایت از تندی ترامپ علیه ایران وارد دعوای‌های توتیزی با تحلیلگران و حتی در یک مورد با دیپلمات‌های اروپایی هم شده است.

مشاور امنیت ملی: رابرت اوبرین

با توجه به اینکه جدی‌ترین دلیل خروج احتمالی او از این سمت، رفتن پمپئو بوده است و نیز با توجه به رضایتی که خبر می‌رسد ترامپ از عملکرد او داشته است، به‌خصوص بعد از تنش‌ها و چالش‌های متعدد ترامپ با سلف او، جان بولتون، به نظر می‌رسد در سناریو معمولی ادامه حضور پمپئو، اوبرین نیز در جای خود بماند.

وزارت خزانه‌داری: استیو منوچین

باز با همان دلایل مطرح‌شده درباره پمپئو و اوبرین، اگر ترامپ به دنبال به‌هم‌ریختن کافه و گردوخاک در کابینه نرود، دلیل چندان‌ی وجود ندارد که او از جایگاه فعلی خود کنار برود. مگر اینکه نتیجه مذاکرات او با رئیس‌دموکرات مجلس نمایندگان یعنی نانسی پلوسی، غضب ترامپ را به همراه داشته باشد.

سفیر سازمان ملل: کلی گرفت و دینا پاول

کلی گرفت تا حدودی همانند اوبرین، مدت زمان نه‌چندان زیادی را در این سمت گذرانده و آن را از کسی که مواضع و رویکردهای خود را داشته تحویل گرفته است. به همین لحاظ به نظر نمی‌رسد او نیز چندان نگران کرسی خود باشد. گرفت در پروژه آمریکا علیه ایران در سازمان ملل متحد و شورای امنیت این نهاد تا حدی بیش رفت که اروپایی‌ها را تهدید به سرآمدن صبر آمریکا کند و احتمالاً در ادامه کار دولت آینده ترامپ، در کنار دیگر اعضای تیم دیپلماسی ترامپ که همگی به جای گزینه‌های دارای مواضع جدی‌تر نشسته‌اند، پیگیر کار شوند. اگر احتمالاً به هر دلیل او از این سمت برود، شاید یکی از گزینه‌های جانشینی او دینا پاول، معاون سابق مشاور امنیت ملی ترامپ باشد که نامش، بعد از استعفا‌ی نیکی هیلز از نمایندگی آمریکا در سازمان ملل در کنار گرفت مطرح بود. او البته پیش‌تر در سمت‌هایی فعال بوده است که تعاملاتی غیرسیاسی در صحنه دیپلماسی داشته باشند و در این میان با ایران نیز طرف تعامل بوده است. اما به نظر نمی‌رسد پاول نامی باشد که انتصابش حاکی از تغییر در رویکرد دیپلماتیک دولت ترامپ شود.

رویداد

سخنگوی وزارت خارجه در نشست خبری

ترامپ با بایدن برایمان فرقی ندارد

● سعید خطیب‌زاده، سخنگوی وزارت خارجه ایران، در نشست خبری دیروز خود، درباره اینکه آیا ایران در مورد انتخابات آمریکا برنامه‌ای دارد و متمایل به انتخاب جو بایدن است، گفت: شما می‌شنوید فلان کشور مایل است ترامپ بررد یا فلان کشور موافق است بایدن برود یا اتحادیه اروپا مایل است بایدن برود. اینها همه گمانه‌زنی تحلیلگران است که درباره ایران هم گفته می‌شود. واقعیت این است که برای ایران به‌خاطر استقلال‌ی که دارد، تفاوتی ندارد ترامپ برود یا بایدن. البته ترامپ جناباتی مرتکب شده که بایدن مرتکب نشده است. باید منتظر بود و دید. ما بر اساس اتفاقات ایالات متحده تصمیم‌گیری می‌کنیم اما به معنای این نیست که ذره‌ای علاقه داشته باشیم این بشود یا آن بشود. حقوق مردم ایران باید تأمین شود. به گزارش ایلنا، خطیب‌زاده درباره لغو تحریم‌های تسلیحاتی ایران نیز گفت: محدودیت‌های تسلیحاتی جمهوری اسلامی ایران ساعت ۳:۳۰ بامداد روز گذشته به‌صورت خودکار منقضی شده و جمهوری اسلامی ایران بار دیگر توانست یک‌جانبه‌گرایی آمریکا را متوقف کند و این یک پیروزی برای ایران است.

خطیب‌زاده در واکنش به اظهارات پمپئو درباره تحریم هر کشور یا فردی که با ایران تجارت اسلحه داشته باشد، گفت: اظهارات پمپئو یک نشانه است که تحریم‌های آمریکا مؤثر نبوده و چیزی بازنگشته است و جمهوری اسلامی همچنان در چارچوب قواعد بین‌المللی می‌تواند تجارت کند.

او درباره درگیری‌های آذربایجان و اصابت گلوله به مرز ایران گفت: خط قرمز ما امنیت شهروندان است؛ نیروهای مسلح بررسی‌های لازم را انجام داده‌اند. برخی توضیحات داده شده که قابل قبول نبوده است و ما تأکید می‌کنیم هر اقدامی که صورت بگیرد به‌طور متناسب پاسخ داده خواهد شد. امیدوارم بین‌المللی می‌تواند تجارت کند.

رئیس مرکز دیپلماسی عمومی و رسانه‌ای وزارت امور خارجه، سفر هفته گذشته رئیس کل بانک مرکزی به عراق را موفقیت‌آمیز عنوان کرد و گفت: این سفر و مذاکرات در چارچوب توافقات بانک‌های مرکزی دو کشور انجام شد و جزئیات آن اعلام خواهد شد.

خطیب‌زاده درباره سفرهای ظرفیت به اروپا هم گفت: سفرهای ظرفیت در شرایط فعلی تابع سیالیت خاصی است. کم‌اینکه قرار بود امروز وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در مسکو باشد و درباره لغو روایید گردشگری دو کشور مذاکره نهایی انجام شود، ولی این سفر انجام نشد.

سخنگوی وزارت امور خارجه درباره اینکه آیا ایران در زمینه حضور نیروهای تکفیری در قره‌باغ هشدار داده است، بیان کرد: من هم این فیلم را دیدم و بسیار متجز شدم و نگران این موارد هشتم و از نزدیک پیگیری می‌کنیم. ما به هر دو طرف گفتیم اجازه ندهید این ماجرا از دست خارج شود. حقوق نظامیان و غیرنظامیان را رعایت کنند و به شهرها حمله نکنند. سعی کردیم کمک کنیم تا بی‌گناهان و حتی اسرای جنگی آسیب نبینند. او درباره لغو تحریم‌های تسلیحاتی و اعای روس‌ها مبنی بر پذیرفتن دواطلبانه محدودیت‌های پنج‌ساله در ایران خاطرنشان کرد: آنچه دیروز لغو شد، ۱۳ سال تحریم ایران و لغو قطع‌نامه‌هایی بود که روسیه و چین به آن رأی مثبت داده بودند. روایات هسته‌ای روایاتی بسیار خوندانی از اقدامات دیپلمات‌ها بود. طرف غربی اصلاً خودنهی در زمینه تحریم تسلیحاتی حاضر به صحت نبود. بعد از آن هم ایالات متحده حق خود را تحریم‌های نامحدود تسلیحاتی می‌دانست.

خطیب‌زاده افزود: این مسئله آخرین موضوعی بود که در شب توافق مورد بحث قرار گرفت، به‌گونه‌ای که با جدیت دکتر طریف، خانم وندی شرم در خواست پایان جلسه کرد. ایران در پنج سال گذشته نه‌ذره‌ای سیاست نظامی خود را بر اساس نیاز تغییر داد و نه توسعه‌موشکی را. برداشتن تحریم‌های تسلیحاتی جز شکوه برای ملت ایران چیزی ندارد. او ادامه داد: در حوزه دارو و نیازهای اساسی مردم، ایالات متحده سعی بر فشار بر مردم دارد و ما باید نیازهای مردم را تأمین کنیم. ۹۰ درصد نیازهای ایران نیازهای دفاعی است که در داخل تولید می‌شود. ایران مثل آمریکا نیست که رئیس‌جمهور به دنبال فروش سلاح کشتار جمعی در یم باشد.

خطیب‌زاده درباره آخرین رایزنی‌ها در مورد هواییمای اوکراینی گفت: امروز هیئت اوکراینی وارد ایران شد و جلسه خود را با معاون حقوقی وزارت خارجه آغاز کرد. جریان خسارت خانواده‌ها و خطوط هواییمایی در جریان است و طبق معاهداتی که ایران عضو آن است، انجام خواهد شد.

این دیپلمات ارشد ایران درباره اینکه آیا ما به اموال خود در چین دسترسی داریم، تصریح کرد: ما از بدنه همین مردم هستیم و از آسمان نداریم که ندانیم درد ملت چیست. ملت در یک جنگ ناخواسته و تحمیلی از جانب ایالات متحده هستند و ما هیچ چاره‌ای جز پیروزی نداریم. او ادامه داد: خبر از ابتدا اساساً غلط است و اصلاً پولی از ایران در چین بلوکه نیست، دشمنان می‌خواهند تمام منفعت ما را از بین ببرند. هیچ دو کشوری نیستند که در دنیا مشکل نداشته باشند. ما با روسیه و کشورهای همسایه هم مشکلاتی داریم. ما منابعی در چین داریم که برای استفاده از برخی اقلام مصرف می‌شود. این جدا از بلوکه‌شدن اموال در عراق و… است.